

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 847

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 decembrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
258. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului	2–4		
1.219. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului	4		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.209 din 5 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010	5–7		
Decizia nr. 1.247 din 7 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 264–268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	7–9		
Decizia nr. 1.348 din 19 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și 26 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	9–12		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.243. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Lucrări de construcție seră — laborator insect-proof pentru		micropropagarea și producerea de prebază la cartof la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof și Sfeclă de Zahăr Brașov”	12
		1.246. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Apărare și consolidare DN 57 Orșova—Pojejena și DN 57A Pojejena—Socol”	13–14
		1.248. — Hotărâre privind aprobarea suplimentării sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 416/2010 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Autostrada Nădlac—Arad”	14
		1.259. — Hotărâre privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2.560/2001	14–16

LEGI ȘI DECRETE

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 15 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Instituția Avocatul Poporului are drept scop apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice în raporturile acestora cu autoritățile publice.”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Autoritățile publice sunt obligate să comunice sau, după caz, să pună la dispoziția instituției Avocatul Poporului, în condițiile legii, informațiile, documentele sau actele pe care le dețin în legătură cu petițiile care au fost adresate instituției Avocatul Poporului, acordându-i sprijin pentru exercitarea atribuțiilor sale.”

3. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Avocatul Poporului prezintă, în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului, rapoarte, anual sau la cererea acestora. Rapoartele trebuie să cuprindă informații cu privire la activitatea instituției Avocatul Poporului. Ele pot conține recomandări privind modificarea legislației sau măsuri de altă natură pentru ocrotirea drepturilor și libertăților persoanelor fizice.”

4. La articolul 9, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Avocatul Poporului, îndeplinind condițiile de numire prevăzute pentru judecători la Curtea Constituțională, la data pensionării sau recalculării pensiei anterior stabilite, beneficiază de pensie calculată similar cu cea a judecătorilor Curții Constituționale.”

5. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Adjuncții Avocatului Poporului sunt numiți pe o durată de 5 ani de către birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, la propunerea Avocatului Poporului, cu avizul comisiilor juridice ale celor două Camere ale Parlamentului. Condițiile pentru ocuparea funcției de adjunct al Avocatului Poporului se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului.”

6. La articolul 11, după alineatul (1) se introduc șapte noi alineate, alineatele (11)—(17), cu următorul cuprins:

„(11) Funcția de adjunct al Avocatului Poporului este asimilată funcției de secretar de stat.

(12) Mandatul adjuncților Avocatului Poporului se exercită de la data depunerii, în fața Avocatului Poporului și a câte unui membru al birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, împuternicit pentru aceasta, a următorului jurământ: *Jur să respect Constituția și legile țării și să apăr drepturile și libertățile cetățenilor, îndeplinindu-mi cu bună-credință și imparțialitate atribuțiile de adjunct al Avocatului Poporului. Așa să-mi ajute Dumnezeu!*

(13) Jurământul poate fi depus și fără formula religioasă.

(14) Refuzul depunerii jurământului împiedică intrarea în funcție a adjunctului Avocatului Poporului și deschide procedura pentru numirea în funcție a altei persoane.

(15) Mandatul durează până la depunerea jurământului de către noii adjuncți ai Avocatului Poporului și poate fi reînnoit o singură dată.

(16) Perioada de îndeplinire a funcției de adjunct al Avocatului Poporului de către absolvenți ai facultăților cu profil juridic constituie vechime în magistratură. Perioada de îndeplinire a funcției de adjunct al Avocatului Poporului de către absolvenți ai facultăților cu alt profil decât cel juridic constituie vechime în specialitatea studiilor absolvite.

(17) Demisia, incompatibilitatea, imposibilitatea îndeplinirii funcției sau decesul se constată de către Avocatul Poporului și se comunică birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, în cel mult 30 de zile de la apariția cauzei care determină încetarea mandatului adjunctului. Până la numirea unui nou adjunct, atribuțiile sale vor fi delegate, prin ordin al Avocatului Poporului, unei persoane din cadrul personalului de specialitate.”

7. Articolul 12 se abrogă.

8. După articolul 12 se introduce un nou articol, articolul 121, cu următorul cuprins:

„Art. 121. — Adjuncții Avocatului Poporului îndeplinesc următoarele atribuții:

- coordonează activitatea din domeniul lor de activitate;
- informează Avocatul Poporului cu privire la activitatea din domeniul lor de activitate;
- repartizează petițiile în cadrul domeniilor lor de activitate;
- avizează rapoartele, recomandările, precum și orice alte acte supuse aprobării Avocatului Poporului;
- îndeplinesc, în ordinea stabilită de Avocatul Poporului, atribuțiile acestuia în caz de imposibilitate temporară a exercitării funcției;
- îndeplinesc orice alte atribuții stabilite de Avocatul Poporului, în limitele legii.”

9. La articolul 13, literele b), c) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) decide asupra petițiilor formulate de persoanele fizice lezate prin încălcarea drepturilor sau libertăților acestora de către autoritățile administrației publice;

c) verifică activitatea de rezolvare legală a petițiilor primite și solicită autorităților sau funcționarilor administrației publice în cauză încetarea încălcării drepturilor și libertăților persoanelor fizice, repunerea în drepturi a petiționarului și repararea prejudiciilor;

.....
i) exercită funcția de ordonator principal de credite, atribuție pe care o poate delega cu respectarea prevederilor legale privind finanțele publice;”

10. La articolul 13, după litera i) se introduce o nouă literă, litera i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) poate sesiza instanța de contencios administrativ, în condițiile legii contenciosului administrativ;”

11. La articolul 13, litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege.”

12. La articolul 13 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Avocatul Poporului poate delega exercitarea acestor atribuții adjuncților săi sau unor persoane cu funcții de conducere din cadrul instituției.”

13. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Instituția Avocatul Poporului își exercită atribuțiile din oficiu sau la cererea persoanelor fizice, a societăților comerciale, a asociațiilor sau a altor persoane juridice.

(2) Petițiile pot fi adresate de persoanele prevăzute la alin. (1), fără deosebire de cetățenie, vârstă, sex, apartenență politică sau convingeri religioase.”

14. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Petițiile adresate instituției Avocatul Poporului trebuie să se facă în scris și să indice numele și domiciliul persoanei fizice lezate în drepturile și libertățile acesteia, drepturile și libertățile încălcate, precum și autoritatea administrativă ori funcționarul public în cauză. Petiționarul trebuie să dovedească întârzierea sau refuzul administrației publice de a soluționa legal petiția.

(2) Nu pot fi luate în considerare petițiile anonime, iar petițiile îndreptate împotriva încălcării drepturilor și libertăților persoanelor fizice prin acte sau fapte ale autorității administrației publice se adresează instituției Avocatul Poporului nu mai târziu de un an de la data la care aceste încălcări s-au produs ori de la data la care persoana în cauză a luat cunoștință de ele.

(3) Avocatul Poporului poate respinge motivat petițiile vădit nefondate sau poate cere date suplimentare pentru analiza și soluționarea petițiilor.

(4) Nu fac obiectul activității instituției Avocatul Poporului și vor fi respinse fără motivare petițiile privind actele emise de Camera Deputaților, de Senat sau de Parlament, actele și faptele deputaților și senatorilor, ale Președintelui României, ale Curții Constituționale, ale președintelui Consiliului Legislativ, ale autorității judecătorești, precum și ale Guvernului, cu excepția legilor și ordonanțelor.”

15. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Petițiile adresate instituției Avocatul Poporului sunt scutite de taxa de timbru.”

16. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Conducerea penitenciarelor, a centrelor de reeducare pentru minori, a spitalelor penitenciare, precum și Ministerul Public și organele de poliție sunt obligate să permită, fără nicio restricție, persoanelor care execută pedeapsa închisorii sau, după caz, se află arestate ori reținute, precum și minorilor aflați în centrele de reeducare să se adreseze, în orice mod, instituției Avocatul Poporului cu privire la lezarea drepturilor și libertăților lor, cu excepția restrângerilor legale.”

17. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — În cazul în care instituția Avocatul Poporului constată că soluționarea petiției cu care a fost sesizată este de competența autorității judecătorești, se poate adresa, după caz,

ministrului justiției, Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Public sau președintelui instanței de judecată, care este obligat să comunice măsurile luate.”

18. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — În cazul sesizării privind excepția de neconstituționalitate a legilor și ordonanțelor care se referă la drepturile și libertățile persoanelor fizice, Curtea Constituțională va solicita și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.”

19. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Avocatul Poporului și adjuncții acestuia au acces, în condițiile legii, la informațiile clasificate deținute de autoritățile publice, în măsura în care le consideră necesare pentru soluționarea petițiilor care i-au fost adresate.”

20. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul Poporului emite recomandări.”

21. La articolul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Avocatul Poporului, adjuncții acestuia, precum și personalul de specialitate al instituției Avocatul Poporului au dreptul să facă anchete proprii, să ceară autorităților administrației publice orice informații sau documente necesare anchetei, să audieze și să ia declarații de la conducătorii autorităților administrației publice și de la orice funcționar care poate da informațiile necesare soluționării petiției, în condițiile prezentei legi.”

22. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) În cazul în care, în urma examinării petițiilor primite, se constată că petiția persoanei fizice lezate este întemeiată, instituția Avocatul Poporului se va adresa în scris autorității administrației publice care a încălcat drepturile persoanei fizice și va cere să reformeze sau să revoce actul administrativ și să repare prejudiciile produse, precum și să repună persoana fizică lezată în situația anterioară.

(2) Autoritățile publice în cauză vor lua de îndată măsurile necesare pentru înlăturarea ilegalităților constatate, repararea prejudiciilor și înlăturarea cauzelor care au generat sau au favorizat încălcarea drepturilor persoanei lezate și vor informa despre aceasta instituția Avocatul Poporului.”

23. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) În cazul în care autoritatea administrației publice sau funcționarul public nu înlătură, în termen de 30 de zile de la data sesizării, ilegalitățile comise, instituția Avocatul Poporului se adresează autorităților administrației publice ierarhic superioare, care sunt datoare să îi comunice, în termen de cel mult 45 de zile, măsurile luate.

(2) Dacă autoritatea publică sau funcționarul public aparține administrației publice locale, instituția Avocatul Poporului se adresează prefectului. De la data depunerii sesizării la prefectul județului curge un nou termen de 45 de zile.”

24. La articolul 26, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Instituția Avocatul Poporului va aduce la cunoștință persoanei care i-a adresat petiția modul de soluționare. Acesta poate fi făcut public de către Avocatul Poporului prin mijloace de informare în masă, cu

consimțământul persoanei sau al persoanelor interesate și cu respectarea prevederilor art. 20 privind informațiile și documentele secrete.”

25. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Instituția Avocatul Poporului va organiza birouri teritoriale, în vederea realizării atribuțiilor ce îi revin, potrivit prezentei legi, conform anexei care face parte integrantă din prezenta lege. Președinții consiliilor județene și primarii vor asigura spațiile necesare pentru funcționarea birourilor teritoriale.

(2) În situații motivate, Avocatul Poporului va putea stabili sediul biroului teritorial și în alt oraș decât orașul-reședință de județ, din raza de competență a curții de apel.”

26. La articolul 36, alineatele (31) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(31) Adjuncții Avocatului Poporului care nu au domiciliu și nici locuință proprietate personală în municipiul București beneficiază, de la data numirii în funcție, de decontarea cheltuielilor de cazare și transport de la localitatea de domiciliu până la locul de muncă din municipiul București.

(4) Guvernul și Consiliul General al Municipiului București vor pune la dispoziția instituției Avocatul Poporului sediul necesar funcționării acesteia.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 14 decembrie 2010.

Nr. 258.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR-VIOREL MELEȘCANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției
Avocatul Poporului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 decembrie 2010.

Nr. 1.219.

27. La articolul 36, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Paza sediului instituției Avocatul Poporului se asigură, în mod gratuit, de către Jandarmeria Română.”

28. La articolul 37 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Dacă în funcția de adjunct al Avocatului Poporului este numit un judecător, un procuror, un avocat, un notar, un consilier juridic, un economist sau o persoană care îndeplinește alte funcții asimilate, rezervarea postului acestuia/acesteia este obligatorie.”

29. În anexă, punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. biroului	Sediul	Județele aflate în competență teritorială
„7.	Slobozia	Călărași, Giurgiu, Ialomița, Ilfov, Teleorman”

Art. II. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Art. IV. — Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 15 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.209**

din 5 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 privind reglementarea unor măsuri în domeniul bugetar și ale art. 16 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2009 nr. 19/2009, excepție ridicată de Ioan Talpoș și Lucia Talpoș în Dosarul nr. 31.098/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă Ioan Talpoș. Lipsesc Lucia Talpoș și partea Casa de Pensii a Municipiului București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției prezent solicită admiterea acesteia, arătând că textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 47 și art. 115 alin. (6) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, susținând că dispozițiile de lege nu aduc o atingere dreptului la pensie, întrucât nu reduc cuantumul acesteia, ci prevăd doar o stagnare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 31.098/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 privind reglementarea unor măsuri în domeniul bugetar și ale art. 16 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2009 nr. 19/2009.** Excepția a fost ridicată de Ioan Talpoș și Lucia Talpoș cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 este contrar prevederilor art. 73 alin. (3) lit. p), art. 115 alin. (6), art. 20 și art. 15 alin. (2) din Constituție. În acest sens, arată că textul de lege criticat suspendă aplicarea prevederilor art. 80 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, care este o lege organică, astfel că Guvernul și-a depășit atribuțiile în materie de legiferare. De asemenea, se încalcă art. 115 alin. (6)

din Constituție, întrucât, prin reducerea valorii punctului de pensie, este afectat nivelul de trai al pensionarilor. În același timp, este înfrânt și art. 44 din Constituție, deoarece contribuțiile asiguraților la bugetul de asigurări sociale de stat pot fi asimilate unui drept de proprietate, iar utilizarea fondurilor de asigurări sociale în alte scopuri aduce atingere acestui drept. În sfârșit, arată că textul de lege criticat are o acțiune retroactivă, desființând drepturi câștigate. În ceea ce privește dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 19/2009, arată că acestea sunt neconstituționale, întrucât, pe calea unei legi ordinare, se aduc modificări dispozițiilor unei legi organice, respectiv art. 80 alin. (3) din Legea nr. 19/2000. Textul de lege criticat este o consecință a prevederilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009, fiind, prin urmare, valabile aceleași motive de neconstituționalitate.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 nu încalcă art. 73 alin. (3) din Constituție, deoarece această ordonanță de urgență a fost aprobată de către Parlament prin Legea nr. 215/2009. De asemenea, arată că textul de lege criticat nu suprimă dreptul la pensie, ci implică doar temporar o stagnare și apoi o creștere mai mică a drepturilor de pensie prin menținerea unei anumite valori a punctului de pensie într-un anumit context economic și social. Textul de lege criticat nu încalcă nici dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece nu dispune pentru trecut, așa cum invocă reclamantul.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că, deși textele de lege criticate au avut o aplicabilitate limitată la exercițiul anului bugetar 2009, soluțiile legislative criticate au fost preluate în art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 și în art. 16 din Legea nr. 12/2010. Aceste texte de lege reglementează procedee tehnice de stabilire a valorii punctului de pensie care nu se încadrează în domeniul de reglementare al legii organice. În acest sens, invocă argumentele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 328/2002, nr. 548/2008, nr. 506/2009 și nr. 46/2002. Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 115 alin. (6) și art. 15 alin. (2) din Constituție, arată că prevederile de lege criticate nu restrâng exercițiul dreptului la pensie, deoarece stabilesc valoarea unui punct de pensie în contextul unui decalaj temporar al reglementărilor cuprinse în art. 80 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, determinat de întinderea resurselor financiare existente. De asemenea, arată că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 44 din Constituție, întrucât bugetul asigurărilor sociale de stat nu poate fi considerat un „fond privat” administrat de stat. Pe de altă parte, invocarea art. 20 din Constituție nu este relevantă, întrucât autorii excepției nu evidențiază care sunt

reglementările internaționale pretins încălcate prin dispozițiile legale ce fac obiectul acestei excepții.

Avocatul Poporului, arătând că dispozițiile de lege criticate au avut o aplicabilitate limitată în timp, aferentă anului 2009, consideră că, întrucât aceste dispoziții nu mai sunt în vigoare, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 privind reglementarea unor măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 februarie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 215/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009. Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare: „*Prevederile art. 80 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în anul 2009.*”

De asemenea, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2009 nr. 19/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 27 februarie 2009, cu modificările ulterioare, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Valoarea punctului de pensie este de 718,4 lei de la 1 aprilie 2009 și de 732,8 lei de la 1 octombrie 2009.*

(2) *Salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2009 este de 1.693 lei.*”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 73 alin. (3) lit. p) prin care se arată că regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială constituie domeniul legii organice, art. 115 alin. (6) referitor la domeniul de reglementare al ordonanțelor de urgență, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au avut o aplicabilitate limitată în timp, aferentă anului bugetar 2009. Soluțiile legislative criticate au fost însă preluate și pentru anul bugetar 2010 prin dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919 din 29 decembrie 2009, dispoziții potrivit cărora: „*Prevederile art. 80 alin. (1) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în anul 2010.*”, precum și prin dispozițiile art. 16 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 27 ianuarie 2010, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Valoarea punctului de pensie este de 732,8 lei și se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.*

(2) *Salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 este de 1.836 lei.*”

Prin urmare, obiect al analizei de constituționalitate îl constituie în continuare dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 și ale art. 16 din Legea nr. 12/2010.

Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, Curtea constată că acest text constituțional nu instituie interdicția reglementării pe calea ordonanței de urgență a domeniilor aparținând legii organice, această interdicție referindu-se doar la prevederile ordonanțelor simple. De altfel, așa cum s-a statuat prin Decizia nr. 328 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 11 februarie 2003, Legea nr. 19/2000 a fost adoptată de Parlament cu respectarea dispozițiilor art. 74 alin. (1) din Constituție, respectiv cu majoritatea de voturi cerută pentru adoptarea legilor organice, deși sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale nu este echivalent cu regimul general privind protecția socială.

Cât privește critica de constituționalitate referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (6) și art. 44 din Constituție, aceasta are în vedere faptul că, efect al dispozițiilor de lege criticate, cuantumul pensiei nu a mai crescut conform celor statuate prin art. 80 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, respectiv raportat la procentul de 45% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, ci într-un cuantum mai mic.

Or, Curtea observă că asupra acestei probleme s-a mai pronunțat în jurisprudența sa. Astfel, prin Decizia nr. 1.140 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, Curtea a reținut că, „potrivit art. 47 din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială, în condițiile stabilite de lege. Astfel, [...] legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul lor valoric, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. De asemenea, [...] modul de stabilire a punctajului anual și a punctajului mediu, a valorii punctului de pensie, a condițiilor de includere a anumitor perioade în stagiul de cotizare și acordarea anumitor sporuri pentru perioadele cotizate peste stagiul standard sunt prevăzute prin norme cu caracter tehnic, care se aplică în mod egal persoanelor aflate în situații identice. Valoarea punctului de pensie, limita maximă a cuantumului pensiei, condițiile de recalculare și de recolare a pensilor anterior stabilite, ca și indexarea acestora, nu se pot face decât în raport cu resursele fondurilor de asigurări sociale disponibile.”

Prin Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a mai arătat faptul că „cuantumul pensiei, stabilit potrivit principiului contributivității, se constituie într-un drept câștigat, astfel încât diminuarea acesteia nu poate fi acceptată nici măcar cu caracter temporar. Prin sumele plătite sub forma contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, persoana în cauză, practic, și-a câștigat dreptul de a primi o pensie în cuantumul rezultat prin aplicarea principiului contributivității; astfel, contributivitatea, ca principiu, este de esență dreptului la pensie, iar derogările, chiar și temporare, referitoare la obligația statului de a plăti cuantumul pensiei rezultat în urma aplicării acestui principiu afectează substanța dreptului la pensie.

Aceasta nu înseamnă că legea nu poate în viitor să reia sistemul de calcul al pensiilor, bazându-se, însă, tot pe principiul contributivității, pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la negarea evoluției în reglementarea juridică a acestui domeniu. De aceea, dacă prin reșezarea sistemului de calcul al pensiei în sensul

arătat mai sus rezultă un quantum mai mic al acesteia, statul este obligat să adopte reglementări similare art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, și anume să mențină în plată quantumul pensiei stabilit potrivit reglementărilor anterior în vigoare dacă acesta este mai avantajos. Aceasta este o măsură de protecție a persoanelor care beneficiază de pensie în sensul art. 47 alin. (2) din Constituție, constituind, de asemenea, o speranță legitimă a asiguratului, întemeiată pe prevederile legale în vigoare cu privire la obținerea și încasarea unui anumit quantum al pensiei.”

Având în vedere, însă, că dispozițiile de lege criticate nu au ca efect o reducere a quantumului pensiei, ci o stagnare a creșterii acestuia, respectiv o creștere mai mică decât cea

raportată la procentul de 45% din salariul mediu brut, Curtea apreciază că aceste dispoziții se încadrează în limitele constituționale referitoare la respectarea dreptului la pensie și garantarea dreptului de proprietate.

Privitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că textele de lege criticate nu conțin prevederi referitoare la aplicarea lor anterior intrării în vigoare, astfel că și această critică urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În sfârșit, în ceea ce privește susținerea potrivit căreia textele de lege criticate ar fi contrare dispozițiilor art. 20 din Constituție, Curtea reține că autorul excepției nu indică prevederile internaționale pretins a fi încălcate, astfel că această critică este nemotivată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, excepție ridicată de Ioan Talpoș și Lucia Talpoș în Dosarul nr. 31.098/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.247

din 7 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 264—268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.030/99/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 264—268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Selena România” — S.R.L. din comuna Glina, județul Ilfov, cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că regimul extrem de restrictiv prevăzut pentru încetarea raporturilor de muncă, ca și procedura de luare a măsurilor disciplinare, însoțite de răsturnarea sarcinii probei, lezează libertatea economică a angajatorului și provoacă un dezechilibru în ceea ce privește poziția și drepturile părților

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 264—268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Selena România” — S.R.L. din comuna Glina, județul Ilfov, în Dosarul nr. 3.030/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

din litigiu, în favoarea salariatului. De asemenea, arată că textele de lege criticate stabilesc obligația judecătorului de a analiza respectarea condițiilor prevăzute de lege cu privire la aplicarea sancțiunilor. Însă, acestea fiind prestabilite de textele de lege, nici angajatorul, nici instanța nu pot aplica sancțiunea pe care o consideră necesară. Prin urmare, „este înlăturată obligația instanței de judecată de a fi imparțială față de părțile din litigiu și de a soluționa cauza doar în temeiul prevederilor legale și al intimei convingeri formate ca urmare a dezbaterii cauzei.”

Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale consideră că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 264—268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 264: „(1) Sancțiunile disciplinare pe care le poate aplica angajatorul în cazul în care salariatul săvârșește o abatere disciplinară sunt:

- a) avertismentul scris;
- b) suspendarea contractului individual de muncă pentru o perioadă ce nu poate depăși 10 zile lucrătoare;
- c) retrogradarea din funcție, cu acordarea salariului corespunzător funcției în care s-a dispus retrogradarea, pentru o durată ce nu poate depăși 60 de zile;
- d) reducerea salariului de bază pe o durată de 1—3 luni cu 5—10 %;
- e) reducerea salariului de bază și/sau, după caz, și a indemnizației de conducere pe o perioadă de 1—3 luni cu 5—10 %;
- f) desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă.

(2) În cazul în care, prin statute profesionale aprobate prin lege specială, se stabilește un alt regim sancționator, va fi aplicat acesta.”;

— Art. 265: „(1) Amenzile disciplinare sunt interzise.

(2) Pentru aceeași abatere disciplinară se poate aplica numai o singură sancțiune.”;

— Art. 266: „Angajatorul stabilește sancțiunea disciplinară aplicabilă în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de salariat, avându-se în vedere următoarele:

- a) împrejurările în care fapta a fost săvârșită;
- b) gradul de vinovăție a salariatului;
- c) consecințele abaterii disciplinare;
- d) comportarea generală în serviciu a salariatului;
- e) eventualele sancțiuni disciplinare suferite anterior de către acesta.”;

— Art. 267: „(1) Sub sancțiunea nulității absolute, nici o măsură, cu excepția celei prevăzute la art. 264 alin. (1) lit. a), nu

poate fi dispusă mai înainte de efectuarea unei cercetări disciplinare prealabile.

(2) În vederea desfășurării cercetării disciplinare prealabile, salariatul va fi convocat în scris de persoana împuternicită de către angajator să realizeze cercetarea, precizându-se obiectul, data, ora și locul întrevederii.

(3) Neprezentarea salariatului la convocarea făcută în condițiile prevăzute la alin. (2) fără un motiv obiectiv dă dreptul angajatorului să dispună sancționarea, fără efectuarea cercetării disciplinare prealabile.

(4) În cursul cercetării disciplinare prealabile salariatul are dreptul să formuleze și să susțină toate apărările în favoarea sa și să ofere persoanei împuternicite să realizeze cercetarea toate probele și motivațiile pe care le consideră necesare, precum și dreptul să fie asistat, la cererea sa, de către un reprezentant al sindicatului al cărui membru este.”;

— Art. 268: „(1) Angajatorul dispune aplicarea sancțiunii disciplinare printr-o decizie emisă în formă scrisă, în termen de 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii faptei.

(2) Sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu:

- a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;
- b) precizarea prevederilor din statutul de personal, regulamentul intern sau contractul colectiv de muncă aplicabil, care au fost încălcate de salariat;
- c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de salariat în timpul cercetării disciplinare prealabile sau motivele pentru care, în condițiile prevăzute la art. 267 alin. (3), nu a fost efectuată cercetarea;
- d) temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;
- e) termenul în care sancțiunea poate fi contestată;
- f) instanța competentă la care sancțiunea poate fi contestată.

(3) Decizia de sancționare se comunică salariatului în cel mult 5 zile calendaristice de la data emiterii și produce efecte de la data comunicării.

(4) Comunicarea se predă personal salariatului, cu semnătură de primire, ori, în caz de refuz al primirii, prin scrisoare recomandată, la domiciliul sau reședința comunicată de acesta.

(5) Decizia de sancționare poate fi contestată de salariat la instanțele judecătorești competente în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării.”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 privitor la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 privitor la înlăturarea justiției. De asemenea, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aspectele puse în discuție de autorul excepției au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 58 din 16 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 16 februarie 2007, Curtea arăta că „raportul juridic de muncă se naște pe baza contractului individual de muncă negociat între angajator și salariat, liber consimțit de ambele părți. Dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate reglementează condițiile și procedura în care angajatorul poate dispune unilateral sancționarea eventualelor abateri disciplinare săvârșite de salariați. Aceste dispoziții au menirea și sunt necesare atât pentru asigurarea stabilității raporturilor de muncă, cu respectarea deopotrivă a drepturilor și a intereselor legitime ale

părților raportului juridic de muncă, cât și pentru protecția salariaților față de eventualele măsuri abuzive ori nejustificate ce ar putea fi dispuse de angajator.

Astfel, [...] niciuna dintre normele juridice criticate nu este de natură să îngrădească dreptul oricărei părți la un proces echitabil, în situația în care se ivește un litigiu supus soluționării instanței judecătorești. Din contră, aceste texte de lege servesc la rezolvarea cu celeritate, într-un termen rezonabil, a unor asemenea litigii. Sarcina probei impusă angajatorului este determinată de poziția mai puternică a acestuia față de cea a salariatului, de situația obiectivă rezultată din deținerea de angajator a documentelor și a datelor necesare elucidării cauzei.

De asemenea, [...] accesul liber la o activitate economică și libera inițiativă, consacrate de art. 45 din Constituție, nu conferă

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 264—268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Selena România” — S.R.L. din comuna Glina, județul Ilfov, în Dosarul nr. 3.030/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.348

din 19 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și 26 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și 26 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Lacatos Paul Tibor în Dosarul nr. 1.802/337/2009 al Judecătorei Zalău și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 929D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.678D/2010, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Viorica Vaida în Dosarul nr. 2.070/337/2009 al Judecătorei Zalău.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.997D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, ridicată de Nicolae Leitan în Dosarul nr. 2.755/337/2009 al Judecătorei Zalău.

La apelul nominal, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.981D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și 26 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, ridicată de Societatea Comercială „Prest Lux” — S.R.L. din Zalău în Dosarul nr. 1.238/337/2009 al Judecătorei Zalău.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.316D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, ridicată de Simonfi Sandor în Dosarul nr. 1.321/337/2010 al Judecătorei Zalău.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 1.678D/2010, nr. 1.997D/2010, nr. 2.981D/2010 și nr. 3.316D/2010 la Dosarul nr. 929D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 30 martie 2010, 18 februarie 2010 și 13 aprilie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.802/337/2009, nr. 2.070/337/2009 și nr. 1.238/337/2009, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și 26 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Lacatos Paul Tibor, Viorica Vaida și Societatea Comercială „Prest Lux” — S.R.L. din Zalău în cauze având ca obiect soluționarea plângerilor împotriva unor procese-verbale de contravenție.

Prin încheierile din 28 aprilie 2010 și 13 iulie 2010, pronunțate în dosarele nr. 2.755/337/2009 și nr. 1.321/337/2010, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Nicolae Leitan și Simonfi Sandor în cauze având ca obiect soluționarea plângerilor împotriva unor procese-verbale de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece „obligativitatea impusă titularilor dreptului de proprietate privată asupra unui teren de a construi conform voinței unor organe administrative constituie golirea de conținut a dreptului de proprietate privată și supunerea titularilor respectivului drept la taxe și sancțiuni nejustificate.” Astfel, restricționarea și limitarea de către stat a dreptului de proprietate privată al cetățenilor săi, în alte condiții decât cele prevăzute de art. 44 din Constituție, constituie o încălcare a garantării și ocrotirii proprietății private. Totodată, dispozițiile de lege criticate dau posibilitatea autorităților locale de a restricționa nepermis de mult momentul și modalitatea în care titularul dreptului de proprietate are dreptul de a-și edifica o construcție. De asemenea, prevederile legale criticate instituie un tratament discriminatoriu între persoanele fizice titulare ale dreptului de proprietate și stat sau alte persoane de drept public, titulare ale acestui drept, deoarece regimul sancționator reglementat de Legea nr.50/1991 nu se aplică statului sau persoanelor de drept public.

Judecătoria Zalău consideră că dreptul de proprietate trebuie să fie circumscris unor limite, iar dispozițiile de lege criticate nu reprezintă altceva decât o reglementare a

conținutului și limitelor dreptului de proprietate, competență legislativă conferită de Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin.(1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 și 26 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 16 decembrie 2008, și prin Legea nr. 261/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 16 iulie 2009.

Textele de lege criticate au, în prezent, următorul conținut:

— Art. 3: „(1) *Construcțiile civile, industriale, agricole, cele pentru susținerea instalațiilor și utilajelor tehnologice, pentru infrastructură de orice fel sau de oricare altă natură se pot realiza numai cu respectarea autorizației de construire, precum și a reglementărilor privind proiectarea și executarea construcțiilor, pentru:*

a) *lucrări de construire, reconstruire, consolidare, modificare, extindere, reabilitare, schimbare de destinație sau de reparare a construcțiilor de orice fel, precum și a instalațiilor aferente acestora, cu excepția celor prevăzute la art. 11;*

b) *lucrări de construire, reconstruire, extindere, reparare, consolidare, protejare, restaurare, conservare, precum și orice alte lucrări, indiferent de valoarea lor, care urmează să fie efectuate la construcții reprezentând monumente istorice, inclusiv la anexele acestora, identificate în același imobil — teren și/sau construcții, la construcții amplasate în zone de protecție a monumentelor și în zone construite protejate, stabilite potrivit legii, ori la construcții cu valoare arhitecturală sau istorică deosebită, stabilite prin documentații de urbanism aprobate;*

c) *lucrări de construire, reconstruire, modificare, extindere, reparare, modernizare și reabilitare privind căile de comunicație de orice fel, drumurile forestiere, lucrările de artă, rețelele și dotările tehnico-edilitare, bransamente și racorduri la rețele de utilități, lucrările hidrotehnice, amenajările de albie, lucrările de îmbunătățiri funciare, lucrările de instalații de infrastructură, lucrările pentru noi capacități de producere, transport, distribuție a energiei electrice și/sau termice, precum și de reabilitare și re tehnologizare a celor existente;*

d) *împrejmuiri și mobilier urban, amenajări de spații verzi, parcuri, locuri de joacă și agrement, piețe și alte lucrări de amenajare a spațiilor publice;*

e) *lucrări de foraje și excavări necesare pentru efectuarea studiilor geotehnice și a prospecțiunilor geologice, proiectarea și deschiderea exploatărilor de cariere și balastiere, a sondelor de gaze și petrol, precum și a altor exploatări de suprafață, subterane sau subacvatice;*

f) lucrări, amenajări și construcții cu caracter provizoriu necesare în vederea organizării executării lucrărilor, în condițiile prevăzute la art. 7 alin. (1) și (1³);

g) organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau de rulote;

h) lucrări de construcții cu caracter provizoriu: chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, corpuri și panouri de afișaj, firme și reclame, copertine și pergole situate pe căile și spațiile publice, anexe gospodărești, precum și anexele gospodărești ale exploatațiilor agricole situate în extravilan;

i) cimitire — noi și extinderi.

(2) În vederea simplificării procedurii de autorizare a executării lucrărilor de construcții provizorii prevăzute la alin. (1) lit. d), g) și h), autorizația de construire se emite în baza documentațiilor tehnice — D.T. cu conținut simplificat în raport cu conținutul-cadru prevăzut în anexa nr. 1.”;

— Art. 26: „(1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni:

a) executarea sau desființarea, totală ori parțială, fără autorizație a lucrărilor prevăzute la art. 3, cu excepția celor menționate la lit. b), de către investitor și executant;

b) executarea sau desființarea, cu nerespectarea prevederilor autorizației și a proiectului tehnic, a lucrărilor prevăzute la art. 3, cu excepția celor prevăzute la lit. b), precum și continuarea executării lucrărilor autorizate fără solicitarea unei noi autorizații de construire în situațiile prevăzute la art. 7 alin. (15), de către investitor și executant;

c) aprobarea furnizării de utilități urbane, ca urmare a executării de lucrări de bransamente și racorduri la rețele pentru construcții noi neautorizate;

d) menținerea după expirarea termenului prevăzut prin autorizație sau după terminarea lucrărilor autorizate ori adaptarea în alte scopuri față de cele prevăzute în autorizație a construcțiilor, lucrărilor și amenajărilor cu caracter provizoriu;

e) neaducerea terenului la starea inițială de către investitor, după terminarea lucrărilor prevăzute la art. 3 lit. c), precum și nerealizarea lucrărilor de curățare, amenajare ori degajare, după caz, a amplasamentului și/sau a terenurilor adiacente ocupate temporar pe durata execuției, o dată cu încheierea lucrărilor de bază;

f) împiedicarea ori sustragerea de la efectuarea controlului, prin interzicerea accesului organelor de control abilitate sau prin neprezentarea documentelor și a actelor solicitate;

g) neanunțarea datei începerii lucrărilor de construcții autorizate, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (8);

h) neemiterea certificatelor de urbanism în termenul prevăzut la art. 6 alin. (2), precum și emiterea de certificate de urbanism incomplete ori cu date eronate, care nu conțin lista cuprinzând avizele și acordurile legale necesare în raport cu obiectivul de investiții, sau eliberarea acestora condiționat de elaborarea prealabilă a unei documentații de urbanism sau a oricăror documentații tehnice de definire a scopului solicitării, cu depășirea termenului legal, sau refuzul nejustificat ori condiționarea furnizării informațiilor de interes public prevăzute la art. 6 alin. (1);

h¹) neemiterea autorizațiilor de construire în termenul prevăzut la art. 7 alin. (1);

i) emiterea de autorizații de construire/desființare:

— în lipsa unui drept real asupra imobilului, care să confere dreptul de a solicita autorizația de construire/desființare;

— în lipsa sau cu nerespectarea prevederilor documentațiilor de urbanism, aprobate potrivit legii;

— în baza unor documentații incomplete sau elaborate în neconcordanță cu prevederile certificatului de urbanism, ale Codului civil, ale conținutului-cadru al proiectului pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, care nu conțin avizele și acordurile legale necesare sau care nu sunt verificate potrivit legii;

— în lipsa expertizei tehnice privind punerea în siguranță a întregii construcții, în cazul lucrărilor de consolidare;

— în baza altor documente decât cele cerute prin prezenta lege;

j) neorganizarea și neexercitarea controlului privind disciplina în autorizarea și executarea lucrărilor de construcții de către compartimentele abilitate din cadrul aparatului propriu al consiliilor județene și al primăriilor, în unitățile lor administrative-teritoriale, potrivit prevederilor art. 27 alin. (3) și (4), precum și neurmărirea modului de îndeplinire a celor dispuse de Inspectoratul de Stat în Construcții, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3);

k) neîndeplinirea, la termenul stabilit, a măsurilor dispuse de Inspectoratul de Stat în Construcții la controlul anterior;

l) refuzul nejustificat sau obstrucționarea sub orice formă a accesului persoanelor fizice sau al reprezentanților persoanelor juridice la documentele prevăzute la art. 34 alin. (7);

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1), săvârșite de persoanele fizice sau juridice, se sancționează cu amendă după cum urmează:

— de la 1.000 lei la 100.000 lei, cele prevăzute la lit. a);

— de la 3.000 lei la 10.000 lei, cele prevăzute la lit. f);

— de 10.000 lei, cele prevăzute la lit. c);

— de la 3.000 lei la 10.000 lei, cele prevăzute la lit. b), d) și e);

— de la 5.000 lei la 30.000 lei, cele prevăzute la lit. h), h¹) și i);

— de la 1.000 lei la 5.000 lei, cele prevăzute la lit. j) și k);

— de 2.000 lei, cele prevăzute la lit. l);

— de 1.000 lei, cele prevăzute la lit. g).

(3) Cuantumul amenzilor se actualizează anual prin hotărâre a Guvernului.

(4) Sancțiunea amenzii poate fi aplicată și reprezentantului persoanei juridice.

(5) Sancțiunea amenzii pentru faptele prevăzute la alin. (1) lit. h) și i) se aplică funcționarilor publici responsabili de verificarea documentațiilor care stau la baza emiterii certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire sau de desființare, precum și semnatarilor, potrivit atribuțiilor stabilite conform legii.

(6) În condițiile prezentei legi nu se aplică sancțiunea avertisment.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 53 alin. (2) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor de lege criticate, sub aspectul unor critici identice celor formulate în prezenta cauză, prin Decizia nr. 150 din 22 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 19 martie 2007.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Legea fundamentală, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Așadar, Constituția lasă în sarcina legiuitorului stabilirea condițiilor și a limitelor de exercitare a dreptului de proprietate, avându-se în vedere, evident, și celelalte prevederi constituționale, cum ar fi, de exemplu, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Ca atare, Legea nr. 50/1991 reglementează condițiile în care trebuie să aibă loc executarea lucrărilor de construcții, stabilind în sarcina deținătorului titlului de proprietate asupra unui imobil — teren și/sau construcții — anumite obligații ce derivă din necesitatea protejării interesului general pe care urbanismul și amenajarea teritoriului, precum și securitatea și siguranța în construcții îl reprezintă.

Prin urmare, Curtea nu a reținut critica de neconstituționalitate potrivit căreia obligațiile impuse de textele legale examinate depășesc cadrul constituțional stabilit de art. 44 și a constatat că, dimpotrivă, acestea reprezintă tocmai o aplicare a prevederilor fundamentale pretins a fi încălcate.

Intrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și 26 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Lacatos Paul Tibor în Dosarul nr. 1.802/337/2009, de Viorica Vaida în Dosarul nr. 2.070/337/2009, de Nicolae Leitan în Dosarul nr. 2.755/337/2009, de Societatea Comercială „Prest Lux” — S.R.L. din Zalău în Dosarul nr. 1.238/337/2009 și de Simonfi Sandor în Dosarul nr. 1.321/337/2010, toate ale Judecătorei Zalău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Lucrări de construcție seră — laborator insect-proof pentru micropropagarea și producerea
de prebază la cartof la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof
și Sfeclă de Zahăr Brașov”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Lucrări de construcție seră — laborator insect-proof pentru micropropagarea și producerea de prebază la cartof la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof și Sfeclă de Zahăr Brașov”, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții ai cărui indicatori tehnico-economici sunt prevăzuți la art. 1 se va realiza în proporție de 80% din împrumutul acordat de către Banca

Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare asigurat potrivit prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și în proporție de 20% din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programului de investiții publice aprobat potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 8 decembrie 2010.
Nr. 1.243.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Apărare și consolidare DN 57 Orșova—Pojejena și DN 57A Pojejena—Socol”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Apărare și consolidare DN 57 Orșova—Pojejena și DN 57A Pojejena—Socol”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiție menționat la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, indicatorii tehnico-economici limită cuprinși în nota de comandă privind obiectivul de investiții „Apărare și consolidare DN 57 Orșova—Pojejena și DN 57A Pojejena—Socol” necesare pentru regimul definitiv de exploatare al sistemului hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier I, anexa nr. 1/12 la Decretul Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România nr. 87/1989 privind aprobarea notelor de comandă și a măsurilor de realizare a unor obiective de investiții, nepublicat, se înlocuiesc cu indicatorii tehnico-economici prevăzuți în anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 8 decembrie 2010.
Nr. 1.246.

ANEXĂ

**INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „apărare și consolidare DN 57 Orșova—Pojejena A și DN57A Pojejena—Socol”**

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii
Beneficiar: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România
Amplasament: malul stâng al lacului de acumulare Porțile de Fier I, între localitățile Orșova—Pojejena și Pojejena—Socol, în județele Mehedinți și Caraș-Severin.

Indicatori tehnico economici:

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA: (în prețuri la 31 iulie 2010, 1 euro = 4,2471 lei), din care:	mii lei	763.327
construcții-montaj (C+M):	mii lei	736.992
Valoare de finanțat, inclusiv TVA:	mii lei	386.220
din care:		
construcții-montaj (C+M):	mii lei	384.899
Capacități:		
Lungime drum:	km	123,00

Lăţime platformă	m	9,00
Lăţime parte carosabilă	m	6,00
Lăţime benzi de încadrare	m	2 x 0,25
Lăţime acostamente	m	2 x 1,25
Consolidări	km	65
Punct de acostare nave	buc.	1
Durata de realizare a restului de executat:	luni	12

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform Normativului P 100-1-2006.

Finanţarea investiţiei

Finanţarea obiectivului de investiţii se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor şi Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinaţie şi/sau alte surse legal constituite, conform programelor de investiţii publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

privind aprobarea suplimentării sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 416/2010 privind declanşarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Autostrada Nădlac—Arad”

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 4 alin. (4) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcţie de drumuri de interes naţional, judeţean şi local, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 416/2010 privind declanşarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Autostrada Nădlac—Arad”, cu suma globală estimată de 17.500 mii lei, alocată de la bugetul de stat, aprobat

potrivit legii, prin bugetul Ministerului Transporturilor şi Infrastructurii, la capitolul 84.01.03 „Transport rutier”, titlul 56.01 „Programe din Fonduri Externe Nerambursabile Postaderare” — „Programe din fondul de coeziune (FC)”.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 este aferentă imobilelor ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică „Autostrada Nădlac—Arad” aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 416/2010.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor şi infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul finanţelor publice,
Gheorghe Ialomiţianu

Bucureşti, 8 decembrie 2010.
Nr. 1.248.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plăţile transfrontaliere în Comunitate şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2.560/2001

În scopul asigurării aplicării în România a prevederilor Regulamentului (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plăţile transfrontaliere în Comunitate şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2.560/2001,

în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — În scopul protejării intereselor economice ale consumatorilor se stabileşte cadrul instituţional necesar aplicării

prevederilor Regulamentului (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plăţile

transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2.560/2001, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 266 din 9 octombrie 2009, denumit în continuare *regulament*.

Art. 2. — (1) Se desemnează Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor ca autoritate națională responsabilă cu supravegherea respectării aplicării regulamentului în relația dintre prestatorii de servicii de plată și consumatori, așa cum sunt aceștia definiți în regulament, precum și Garda Financiară în relația dintre prestatorii de servicii de plată și utilizatorii persoane juridice.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va informa Comisia Europeană asupra desemnării celor două autorități competente potrivit alin. (1).

Art. 3 — (1) Prevederile regulamentului se aplică și operațiunilor de plată efectuate în lei, în conformitate cu art. 14 alin. (1) din acesta.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va notifica Comisia Europeană cu privire la extinderea aplicării prevederilor regulamentului și la moneda națională.

Art. 4. — Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea de către prestatorii de servicii de plată a obligației prevăzute la art. 3 alin. (1) din regulament, referitoare la nivelul comisioanelor percepute pentru plăți transfrontaliere de până la 50.000 euro, cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei;

b) nerespectarea de către prestatorii de servicii de plată a obligației prevăzute la art. 3 alin. (2) din regulament, referitoare la identificarea plății naționale corespunzătoare, cu amendă de la 5.000 lei la 7.000 lei;

c) nerespectarea de către prestatorii de servicii de plată a oricăreia dintre obligațiile prevăzute la art. 4 alin. (1) din regulament, referitoare la comunicarea datelor și a elementelor prevăzute de respectivul articol, în modalitatea prevăzută în acesta, cu amendă de la 5.000 lei la 7.000 lei;

d) nerespectarea de către prestatorii de servicii de plată a oricăreia dintre obligațiile prevăzute la art. 4 alin. (3) din regulament, referitoare la situațiile în care pot fi percepute comisioane suplimentare, la stabilirea unor comisioane adecvate și în acord cu costurile, la stabilirea acestor comisioane de comun acord cu utilizatorul serviciilor de plată, precum și la informarea, în timp util, a utilizatorului serviciilor de plată cu privire la valoarea comisioanelor suplimentare, cu amendă de la 6.000 lei la 8.000 lei;

e) nerespectarea de către furnizorii de bunuri și servicii a oricăreia dintre obligațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din regulament, referitoare la comunicarea datelor prevăzute în respectivul articol, cu amendă de la 5.000 lei la 7.000 lei;

f) nerespectarea de către prestatorii de servicii de plată a oricăreia dintre obligațiile prevăzute la art. 6 din regulament, cu privire la cuantumul comisionului interschimb multilateral pentru

operațiunile transfrontaliere de debitare directă, cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei;

g) nerespectarea de către prestatorii de servicii de plată a oricăreia dintre obligațiile prevăzute la art. 7 din regulament, cu privire la cuantumul comisionului interschimb multilateral pentru operațiunile naționale de debitare directă, cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei;

h) nerespectarea de către prestatorii de servicii de plată a obligației prevăzute la art. 8 alin. (4) din regulament, referitoare la respectarea oricăreia dintre cerințele prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2) din regulament, după adoptarea de către România a monedei euro, cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei.

Art. 5. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 4 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și de către comisarii Gărzii Financiare, cu respectarea prevederilor art. 2 alin. (1).

Art. 6. — Contravențiilor prevăzute la art. 4 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) În scopul soluționării pe cale amiabilă a diferendelor dintre consumatori și prestatori de servicii de plată, izvorând din încălcarea dispozițiilor regulamentului, părțile pot recurge la procedura medierii în temeiul prevederilor Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, sau la procedura extrajudiciară prevăzută de art. 179 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010.

(2) Consumatorii, precum și utilizatorii persoane juridice pot sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, respectiv Garda Financiară în cazul încălcării prevederilor regulamentului de către prestatorii de servicii de plată. În acest caz, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sau, după caz, Garda Financiară informează părțile despre posibilitatea de a soluționa diferendul pe cale amiabilă potrivit alin. (1).

(3) În cazul încălcării prevederilor regulamentului de către prestatorii de servicii de plată, utilizatorii serviciilor de plată și alte părți interesate pot sesiza direct instanța de judecată competentă.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 1.232/2008 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 2.560/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 2001 privind plățile transfrontaliere în euro, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 20 octombrie 2008, se abrogă.

Art. 9. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Ion Ariton

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția

Consumatorilor,

Constantin Cerbulescu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 8 decembrie 2010.

Nr. 1.259.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

